

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/126/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316205109
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316205109.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobkyne: D. G., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX E., právne zastúpená JUDr. Annou Drugdovou, advokátkou, so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu a určení zániku záväzku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 7C/116/2016-80 zo dňa 18.05.2017 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol: „Súd určuje, že záväzok žalobkyne voči žalovanému založený a vzniknutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa XX.XX.XXXX zanikol jeho splnením. Žalobu súd vo zvyšnej časti z a mi e ta. Žalobkyni priznáva náhradu trov konania v rozsahu 50 %.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 261 ods. 3 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 3, § 8 ods. 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 458, § 559 Občianskeho zákonníka.
3. V rozhodnutí uviedol, že Žalobkyňa dňa XX.XX.XXXX písomnou žiadosťou žalovaného požiadala o poskytnutie úveru vo výške 3 000,- eur, so splatnosťou 48 splátok pri výške splátky 142,- eur. Účelom poskytnutia úveru mala byť kúpa auta. Žiadateľka je v žiadosti identifikovaná rodným číslom a tie ako podnikateľ s predmetom podnikania opatrovatelstvo.
4. Strany sporu dňa 29.07.2013 uzatvorili zmluvu o úvere revolvingovom úvere č. XXXXX-XXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov na výkon podnikateľskej činnosti (čl. 1, bod 1.1.) a to v dohodnutej výške 6 816,- eur. Žalobkyňa sa zaviazala úver splatiť v 48 splátkach vo výške 142,- eur a to podľa splátkového kalendára, ktorý tvoril Prílohu č. 1 zmluvy.

5. V zmysle čl.4., bod 4.1. zmluvy, sa žalobkyňa za poskytnutie úveru zaviazala zaplatiť žalovanému zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru a to vo výške 3 816,- eur, ktorá bola splatná ku dňu poskytnutia úveru.

6. Podľa splátkového kalendára k zmluve zo dňa 29.07.2013, ktorý je podpísaný stranami sporu, splatnosť prvej splátky úveru bola dňa 30.08.2013 a poslednej dňa 30.07.2017. Výška splátky bola 142,- eur mesačne.

7. Z predloženého prehľadu prijatých platieb vystavených žalovaným vyplýva, že žalobkyňa v jeho prospech uhradila 31 splátok po 142,- eur, t.j. celkovo sumu 4402,- eur. Prvú splátku uhradila dňa 22.08.2013 a poslednú dňa 02.05.2016.

8. Medzi stranami sporu konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy bola v pozícii fyzickej osoby, ktorá potrebovala finančné prostriedky na osobné účely a nie na výkon povolania alebo podnikania. Zo samotnej zmluvy, teda okrem údajov v čl. 1., bod. 1.1. a tiež okrem uvedenia identifikačného čísla žalobkyne ako opatrovateľky, nevyplyva, že by úver mal byť poskytnutý na výkon jej povolania alebo živnosti. V zmluve nie je uvedený žiaden konkrétny účel poskytnutia finančných prostriedkov a tento účel podľa názoru súdu ani žalovaný neskúmal. Danú skutočnosť potvrdila aj svedkyňa vypočutá v tomto konaní. V rámci predbežného skúmania pomerov žalobkyne pred uzatvorením úverovej zmluvy žalovanému bol predložený aj výpis zo živnostenského registra a tento údaj bol aj do zmluvy pri údajoch o dlžníkovi zaznamenaný. Jednalo sa o doklad, ktorý slúžil spolu s ďalšími listinami na preukázanie majetkových pomerov žalobkyne, za účelom posúdenia jej bonity pre stanovenie konkrétnych podmienok úverovej zmluvy. Za takéhoto stavu teda nie je možné dospieť k záveru, že o úver žalobkyňa žiadala ako podnikateľka a že poskytnuté finančné prostriedky mali slúžiť na výkon jej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa takisto vo svojej výpovedi tvrdenia o poskytnutí finančných prostriedkov na podnikateľský účel poprela. Zo strany žalovaného teda nebolo žiadnym spôsobom preukázané tvrdenie, že žalobkyňa boli finančné prostriedky poskytnuté na výkon jeho podnikateľskej činnosti. Pokiaľ sa jedná o námietku žalovaného, že sama žalobkyňa v žiadosti o poskytnutie úveru sa označila ako podnikateľka a že mal byť úver poskytnutý na výkon jej podnikateľskej činnosti - kúpu mot. vozidla, tak daná skutočnosť nebola preukázaná. Naopak vypočutá svedkyňa uviedla, že údaje do žiadosti vpisovala ona za prítomnosti žalobkyne a to na základe preložených listín a svedkyňa tiež uviedla, že žalobkyňa neuviedla účel úveru a to výkon podnikateľskej činnosti, dokonca ani neuviedla, aký druh úveru požaduje. Samotná svedkyňa ako finančný agent ani účel poskytnutia finančných prostriedkov neskúmala, nejednalo sa o povinný údaj, ktorým by bolo podmienené uzatvorenie samotnej úverovej zmluvy. Výpoveďou svedkyne bola potvrdená bežná prax žalovaného ohľadom klientov - opatrovateľiek, ktoré sa dožadovali jeho produktov, pričom vo svojej výpovedi uviedla, že pre takýto okruh klientov bol vytvorený akýsi osobitný druh úveru, pričom bežne boli poskytované dva typy úverov a to spotrebný a podnikateľský. Aj z uvedeného je zrejmé, že samotný žalovaný vo vzťahu ku kategórii klientov k akým patrila aj žalobkyňa, mal odlišný názor na samotný druh zmluvy o úvere a že vo vzťahu k nim poskytované úvery neboli ani typickými podnikateľskými úvermi. Žalobkyňa si nebola vedomá toho, že uzatvorená zmluva je zmluvou s ňou uzatvorenou ako živnostníkom. Na tom nič nemení ani fakt, že úver splácala skoro 3 roky. Samotná zmluva jej bola doručená až v priebehu roku 2016 pred podaním žaloby tak ako tvrdila a súd nemal dôvod tomu neveriť. Svedkyňa potvrdila proces podpisovania a doručovania uzatvorených zmlúv so žalovaným a z uvedenému postupu je zrejmé, že zmluva nebola podpisovaná na jednom mieste a súčasne obidvomi zmluvnými stranami. Daný proces sa uskutočňoval postupne a konečným krokom bolo zaslanie podpísanej zmluvy žalovaným klientovi poštou. Nakoľko žalobkyňa sa zdržiavala striedavo v zahraničí a na území našej republiky, zasielané poštové zásielky nemohla vyzdvihnúť na pošte a tie boli žalovanému ako adresátovi vrátené. Automatické vyplnenie účelu úveru na výkon podnikateľskej činnosti a vyplnenie formulárovej zmluvy typu podnikateľského úveru len z toho dôvodu, že žiadateľ vykonáva podnikateľskú činnosť bez ohľadu na to aký úver požaduje, súd považuje za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zakázaná a odporuje dobrým mravom.

9. Podaná žaloba v časti o určenie, že záväzok zo zmluvy o revolvingovom úvere zanikol splnením, je procesne vhodným nástrojom ochrany práv žalobkyne, nakoľko sa ňou dosiahne odstránenie spornosti práva a odstráni sa teda neistota vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným.

10. Pokiaľ sa jedná o uplatnený nárok žalobkyne na určenie neplatnosti úverovej zmluvy v čl. 4., t.j. v časti upravujúcej zmluvnú odmenu žalovaného, súd je toho názoru, že na takomto určení nie je daný naliehavý právny záujem.

11. Medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobkyňi bol reálne poskytnutý úver vo výške 3 000,- eur a v prospech žalovaného žalobkyňa uhradila sumu 4 402,- eur.

12. Zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch). V zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. V zmluve absentuje aj ďalší povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch a to úroková sadzba spotrebiteľského úveru. V zmluve absentujú aj ďalšie povinné náležitosti a to uvedenie výšky RPMN a priemernej hodnoty RPMM v zmysle § 9 ods. 1 písm. j) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch. poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

13. Žalovanému tak vznikol nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov ktoré z jeho strany boli žalobkyňi reálne poskytnuté a to vo výške 3 000,- eur. V tomto smere však súd mal za preukázané, že žalobkyňa v prospech žalovaného už zaplatila finančné prostriedky vo výške 4 402,- eur a teda poskytnutú sumu nielenže žalovanému splatila, ale nad jej rámec mu navyše zaplatila ešte sumu 1 402,- eur.

14. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že záväzok žalobkyne voči žalovanému z úverovej zmluvy č. XXXXXX-XXXXX zo dňa XX.XX.XXXX zanikol jeho splnením a preto v súlade so žalobným návrhom žalobe v tejto časti vyhovel.

15. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 civilného sporového poriadku. Vzhľadom na čiastočný úspech žalobkyne a žalovaného, povahu uplatňovaných nárokov, skutočnosť že sa jedná o spor vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy a výsledok súdneho sporu, súd o trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

16. Proti rozsudku, s výnimkou zamietavého výroku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že zánik záväzku jeho splnením je právnou skutočnosťou, súd prvej inštancie mal preto skúmať, to či takáto žaloba je prípustná v zmysle osobitného predpisu s poukazom na ust. § 137 písm. d) CSP. Je zrejmé, že žiadny osobitný predpis takýto typ žaloby neupravuje. Žaloba mala byť zamietnutá. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, má šablónovitú podobu. Medzi žalobkyňou a žalovaným bol uzatvorený písomný právny úkon a preto skutkové tvrdenia žalobkyne o neexistencii úmyslu vziať si podnikateľský úver sú v rozpore s ust. Občianskeho zákonníka (§ 35 ods. 2). VV tomto smere poukázal tiež na rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 81/2011 zo dňa 31.07.2012. Keďže išlo o zmluvu medzi podnikateľmi, táto ani nemohla mať náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka a riadi sa ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ide o obchodnoprávny vzťah, preto naň nie je možné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, neprijateľných podmienkach, o maximálnej výške odplaty. Súd prvej inštancie tiež nesprávne aplikoval ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP. Priznal náhradu trov konania iba jednej strane sporu, čiže náhradu žiadnym spôsobom pomerne nerozdelil, hoci v zmysle § 255 ods. 2 tak urobiť mal. Nie je zrejmé, na základe akého ustanovenia postupoval. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému priznal náhradu trov konania, alternatívne, aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

17. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozsudok považuje za vecne správny, dostatočne odôvodnený. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Odvolací súd vo vzťahu k námietke žalovaného týkajúcej sa prípustnosti žaloby o určenie zániku záväzku konštatuje, že predmetné konanie začalo dňa XX.XX.XXXX, teda za účinnosti zákona č.

99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, pričom v zmysle § 470 ods. 2 prvá veta CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Je tiež potrebné uviesť, že ust. § 137 CSP obsahuje demonštratívny výpočet typov žalôb (arg.: „...najmä...“), preto nie je vylúčené, aby sa žalobkyňa domáhala žalobou rozhodnutia súdu mimo rámca vymedzeného v ust. § 137 písm. a) až d). Napokon je potrebné dať do pozornosti aj ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného od 01.01.2018, podľa ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Pokiaľ má spotrebiteľ možnosť domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy a určenia úveru za bezúročný a bez poplatkov, niet logického dôvodu považovať za neprípustnú žalobu o určenie zániku zmluvného záväzku, ktorá rovnako ako vyššie uvedené typy žalôb sleduje cieľ nastolenia právnej istoty v tom smere, aby spotrebiteľ mal vedomosť o existencii, rozsahu jeho povinností voči dodávateľovi.

19. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného úkonu použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

20. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP, podľa ktorej sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

21. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

22. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej je čo do žalobcom namietaného dôvodu odôvodnené riadne, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie náležite vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel, v odôvodnení svojho rozhodnutia reagoval na všetky podstatné námietky a tvrdenia žalovaného prednesené v konaní. Odvolací súd po preskúmaní dospel k záveru, že prvoinštančné rozhodnutie je aj v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a aj v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Za porušenie základného práva na spravodlivý súdny proces nemožno považovať to, že prvoinštančný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 52 ods. 3 občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Žalobkyňa je v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX označená rodným číslom a registračným číslom rakúskeho registra, pričom v zmluve je tiež uvedené, že úver sa žalobkyni poskytuje na výkon jej podnikateľskej činnosti. V žiadosti o poskytnutie úveru je uvedené, že účelom čerpania úveru je kúpa auta, predmetom podnikania žalobkyne je opatrovatelstvo. Prílohu žiadosti okrem iného tvoril živnostenský list, zmluva s rodinou, povolenie na pobyt, doklad o príjmoch za obdobie 04, 05, 07/2013.

29. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa v čase uzatvárania zmluvy o úvere pracovala ako opatrovatelka v V.. V žalobe uviedla, že úver použila na osobnú spotrebu, nie na výkon podnikateľskej činnosti.

30. Svedkyňa (bývalá zamestnankyňa žalobcu) v rámci výsluchu uviedla, že bola svojím bývalým zamestnávateľom - žalovaným inštruovaná, aké produkty má klientom ponúkať. Pri uzatváraní zmluvy so žalobkyňou postupovala v rámci týchto intencií. Žalovaný poskytoval dva typy úverov - 1/ spotrebiteľské, 2/ úvery pre živnostníkov, podnikateľov, a to v závislosti od výšky ich príjmov. Žalobkyňa za týmto účelom predložila daňové priznanie, z ktorého vyplývalo, že vzhľadom na to, že vykonáva opatrovatelstvo, jej príjmy nepostačujú na poskytnutie spotrebného úveru. Bola preto informovaná o tom, že jej môže byť poskytnutý iba úver na podnikanie. Údaje do žiadosti boli dopisované svedkyňou za prítomnosti žalobkyne. Zo strany žalovaného sa nevyžadovalo zisťovanie konkrétneho účelu poskytnutia prostriedkov.

31. Vzhľadom na zistené skutočnosti je zrejmé, že žalovaným bol koncipovaný osobitný druh úveru - podnikateľský, pre klientov, ktorým s ohľadom na nedostatočnú výšku príjmu nebolo možné poskytnúť spotrebiteľský úver. Pokiaľ teda žalobkyňa chcela získať finančné prostriedky, nemala inú možnosť ako uzavrieť zmluvu o úvere, ktorého účelom mal byť z formálneho hľadiska výkon podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa síce vykonávala činnosť opatrovatelky v zahraničí, uviedla však, že prostriedky neboli použité na výkon podnikania ale na osobnú spotrebu, na pokrytie iných dlhov, pričom žalovaný opak v konaní nepreukázal. V prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nesporebného charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Existujúce pochybnosti je potrebné odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nesporebný charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Pre záver o postavení žalobkyne ako nesporebného človeka nestačí len samotná držba živnostenského oprávnenia. Konanie žalovaného, kedy žalovaný uzatvára zmluvy so spotrebiteľmi nespĺňajúcimi príjmové limity stanovené v rámci obchodnej politiky žalovaného s cieľom obísť zákon, vyňať zmluvy spod režimu zákona o spotrebiteľských úveroch a vylúčiť aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie hodnotí ako nekalú obchodnú prax. Takéto konanie žalovaného nemôže požívať právnu ochranu a nemožno pri vyhodnocovaní charakteru zmluvy akceptovať iba formálne v zmluve deklarovaný účel poskytnutia finančných prostriedkov. Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením úveru poskytnutého žalovaným žalobkyni ako spotrebiteľského.

32. Súd prvej inštancie správne ustálil, že zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným má povahu spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. OZ ako aj spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, správne sú aj jeho závery o vyhodnotení úveru ako bezúročného a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. Vo vzťahu k výroku rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania odvolací súd uvádza, že kľúčnym nárokom uplatneným v predmetnom konaní bolo určenie zániku záväzku zo zmluvy jeho splnením. Vo vzťahu k predmetnému nároku bola žalobkyňa plne úspešná. Pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania má zamietnutie žaloby vo vzťahu k určaniu neprijateľnosti zmluvného dojednania minoritný, zanedbateľný význam. Za daného stavu má odvolací súd za to, že žalobkyni s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Keďže sa však žalobkyňa voči výroku o trovách konania neodvolala a nepožadovala priznanie nároku na náhradu trov konania vo väčšom rozsahu, odvolaciemu súdu neostávalo iné, než výrok o náhrade trov konania potvrdiť.

34. Za daného stavu odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

35. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).